

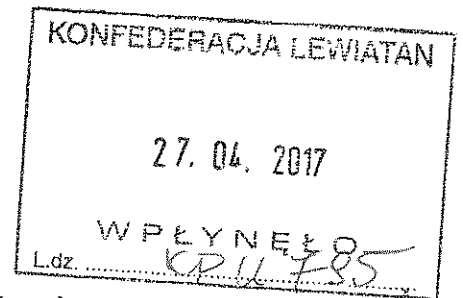

ZASTĘPCA SZEFA
KANCELARII SEJMU

Adam Podgórski

GMS-WP-173-108/17

Warszawa, dnia 20 kwietnia 2017 r.

Prezydent
Konfederacji Lewiatan
Pani Henryka Bochniarz

P. G. Bochniarz

Szanowna Pani Prezydent

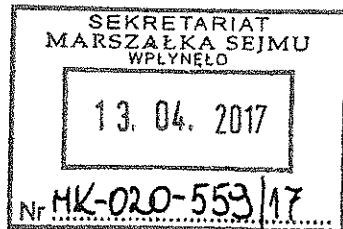
Z upoważnienia Marszałka Sejmu, uprzejmie przekazuję – w trybie art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o organizacjach pracodawców (Dz.U.2015.2029 j.t.) - poselski projekt ustawy o wliczaniu okresów prowadzenia działalności gospodarczej do pracowniczego stażu pracy oraz stażu wymaganego od kandydatów na określone stanowiska (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Zbigniew Gryglas), z prośbą o przedstawienie opinii.

Z poważaniem

Klub Poselski
.Nowoczesna

Warszawa, dnia 10 kwietnia 2017 r.

Grupa Posłów na Sejm RP
Klubu Poselskiego
.Nowoczesna

Szanowny Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. i na podstawie art. 32 ust. 2 Regulaminu Sejmu, niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o wliczaniu okresów prowadzenia działalności gospodarczej do pracowniczego stażu pracy oraz stażu wymaganego od kandydatów na określone stanowiska

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy pana posła Zbigniewa Gryglasa.

U S T A W A

z dnia

o wliczaniu okresów prowadzenia działalności gospodarczej do pracowniczego stażu pracy oraz stażu wymaganego od kandydatów na określone stanowiska

Art.1. Ustawa określa uprawnienia osób fizycznych będących przedsiębiorcami oraz osób wykonujących pracę na innej podstawie niż stosunek pracy do zaliczania okresów prowadzenia działalności gospodarczej lub innych okresów aktywności zawodowej na określonych w niej zasadach do pracowniczego stażu pracy oraz do stażu pracy wymaganego na podstawie odrębnych przepisów od kandydatów ubiegających się o przyjęcie na określone stanowiska.

Art. 2.1. Osoby zatrudnione na podstawie umowy o pracę mogą wliczać do stażu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownika wynikające ze stosunku pracy:

- 1) okresy prowadzenia jednoosobowej działalności gospodarczej;
- 2) okresy posiadania statusu wspólnika spółki osobowej uprawnionego do prowadzenia spraw i reprezentacji tej spółki i niezatrudnionego w tej spółce na podstawie umowy o pracę;
- 3) okresy pełnienia funkcji członka zarządu lub prokurenta spółek osobowych lub kapitałowych i niezatrudnionych w tych spółkach na podstawie umowy o pracę;
- 4) okresy wykonywania pracy na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia;

pod warunkiem podlegania ubezpieczeniu i opłacania składek zgodnie z:

- ustawą z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. Nr 137, poz. 887 z późn. zm.) lub
- ustawą z dnia 25 listopada 1986 r. o organizacji i finansowaniu ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 1989 r. poz. 137, z późn. zm.).

2. W przypadku występowania więcej niż jednej podstawy wliczania do stażu pracy okresów, o których mowa w ust. 1, osoba uprawniona może wliczać do stażu pracy jedynie czas trwania jednego, wybranego przez nią okresu ze współwystępujących tytułów.

3. W celu potwierdzenia wymiaru okresów, o których mowa w ust. 1 ustawy, z zastrzeżeniem ust. 2, osoba uprawniona do wliczania do stażu pracy okresu zgodnie

z powołanymi przepisami, nawiązując stosunek pracy z pracodawcą składa oświadczenie w formie pisemnej z notarialnie poświadczonym podpisem na okoliczność podstaw wyliczenia okresu stażu pracy oraz ze wskazaniem właściwej dokumentacji potwierdzającej prawdziwość oświadczenia.

4. Oświadczenie wskazane w ust. 3 składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań zgodnie z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2016 poz. 1137, z późn. zm.). Składane oświadczenie zawiera klauzulę o następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”.

5. Jeżeli przepisy prawa lub postanowienia układu zbiorowego pracy lub inne przepisy prawa pracy przewidują jako jedną z przesłanek do objęcia stanowiska określoną długość stażu pracy, wówczas do tego stażu wlicza się okresy wymienione w ust. 1.

6. Jeżeli przepisy prawa lub postanowienia układu zbiorowego pracy lub inne przepisy prawa pracy przewidują jako jedną z przesłanek do objęcia stanowiska określoną długość stażu pracy na stanowisku kierowniczym, wówczas do stażu tego wlicza się okresy wymienione w ust. 1, o ile w tym czasie kandydat zatrudniał w oparciu o umowę o pracę minimum 5 osób i osobiście sprawował nad nimi nadzór i kontrolę.

7. W stosunku do osób wymienionych w ust. 1 pkt. 2 i 3 wymóg określony w ust. 6 jest spełniony także wówczas, gdy osoby zatrudnione, nad którymi kandydat na dane stanowisko sprawował nadzór i kontrolę, były zatrudnione przez spółkę osobową lub kapitałową, w której kandydat był wspólnikiem, członkiem zarządu lub prokurentem.

8. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeżeli w myśl danego przepisu lub postanowienia do stażu pracy wlicza się tylko okresy zatrudnienia u danego pracodawcy.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2018 r.

UZASADNIENIE

1. Wyjaśnienie potrzeby i celu wydania aktu

Ustawa ma na celu wyrównanie szans osób prowadzących działalność gospodarczą, będących wspólnikami, członkami zarządu lub prokurentami spółek lub wykonujących pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia (o ile z tego tytułu podlegają ubezpieczeniu społecznemu) w dostępie do niektórych uprawnień pracowniczych i stanowisk, na które wymagane jest posiadanie określonego stażu pracy. Obecnie jako staż traktuje się głównie okres pozostawania w stosunku pracy. W efekcie blokuje to drogę do zatrudnienia m.in. na niektórych stanowiskach w administracji publicznej grupie szeroko rozumianych przedsiębiorców czy osób samozatrudnionych. Osoby te dyskryminowane są w odniesieniu do osób pozostających w stosunku pracy w dostępie do szeregu uprawnień pracowniczych, takich jak dłuższy urlop czy okres wypowiedzenia.

2. Przedstawienie rzeczywistego (faktycznego) stanu w dziedzinie, która ma zostać uregulowana

Staż pracy nie jest pojęciem zdefiniowanym w kodeksie pracy ani innych przepisach. Powszechnie rozumie się jednak staż pracy jako okres pozostawania w stosunku pracy, tj. wykonywania pracy na podstawie umowy o pracę, powołania, wyboru, mianowania, spółdzielczej umowy o pracę. Kodeks pracy określa uprawnienia zależne od długości okresu zatrudnienia, na przykład prawo do urlopu wypoczynkowego i jego wymiar lub prawo do urlopu wychowawczego. Art. 155 Kodeksu pracy pozwala na zaliczenie do okresu pracy, na podstawie którego określa się długość urlopu wypoczynkowego, okres nauki. Ponadto na mocy odrębnych przepisów do stażu pracy zaliczyć można okres:

- pobierania zasiłku dla bezrobotnych (z wyłączeniem prawa do urlopu) stosownie do ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. Nr 99, poz. 1001 z późn. zm.);
- prowadzenia gospodarstwa rolnego stosownie do ustawy z dnia 20 lipca 1990 roku o wliczaniu okresów pracy w indywidualnym gospodarstwie rolnym do pracowniczego stażu pracy (Dz. U. Nr 54, poz. 310);

- odbytych studiów doktoranckich na warunkach określonych przez ustawę Prawo o szkolnictwie wyższym z dnia 27 lipca 2005 r. (Dz. U. Nr 164, poz. 1365, z późn. zm.);
- czynnej i zawodowej służby wojskowej stosownie do ustawy o powszechnym obowiązku RP z dnia 21 listopada 1967 r. (Dz. U. Nr. 44, poz. 220 z późn. zm.).

Wymóg posiadania określonego stażu pracy jako niezbędny do zajmowania niektórych stanowisk jest zrozumiały. Na podstawie przepisów prawa, układów zbiorowych lub innych wewnętrznych uregulowań pracodawcy dostęp do niektórych stanowisk możliwy jest tylko dla osób, które poprzez swoje doświadczenie zawodowe zyskały pewne kompetencje: czy to związane stricte z wykonywaną pracą, czy ogólnymi kompetencjami pracowniczymi, takimi jak organizowanie czasu pracy, praca w zespole itp. Wymóg posiadania stażu pracy jest powszechny w konkursach na różnego rodzaju stanowiska urzędnicze, zarówno w administracji rządowej, jak i samorządowej i dotyczy on często relatywnie niskich stanowisk. Zgodnie z art. 6. p. 4 ustawy z dnia z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych (Dz. U. Nr 223, poz. 1458, z późn. zm.), stwierdza, że na kierowniczym stanowisku urzędniczym może zostać zatrudniona osoba posiada co najmniej trzyletni staż pracy lub wykonywała przez co najmniej 3 lata działalność gospodarczą o charakterze zgodnym z wymaganiami na danym stanowisku. W efekcie samozatrudnieni mogą ubiegać się o wyższe stanowiska urzędnicze, ale nie mają dostępu do niższych.

Na mocy obowiązującego prawa osoby prowadzące wcześniej działalność gospodarczą, a następnie podejmujące pracę na zasadach stosunku pracy lub ubiegające się o stanowisko, wymagające określonego stażu są dyskryminowane w stosunku do osób pozostających w stosunku pracy.

Pomimo wszystkich różnic pomiędzy prowadzeniem działalności gospodarczej a wykonywaniem stosunku pracy nie sposób znaleźć uzasadnienia dla tej dyskryminacji. Osoba wykonująca zawód np. architekta, geodety, prawnika czy księgowego tak samo rozwija swoje kwalifikacje zawodowe niezależnie od tego, czy pracuje na własny rachunek, czy jest zatrudniona na podstawie umowy o pracę. Główną różnicą jest to, że w ramach stosunku pracy pracownik wykonuje ściśle określone obowiązki na polecenie i pod nadzorem przełożonego, a osoba prowadząca działalność gospodarczą podejmuje decyzje o organizacji pracy i zakresu obowiązków samodzielnie. Biorąc pod uwagę realia rynku pracy można co najwyżej argumentować, że prowadzenie działalności gospodarczej może zwiększać produktywność pracownika bardziej, niż praca na etacie, wykształcając decyzyjność i samodzielność. Dlatego zarówno uprawnienia pracownicze, jak i dostęp do stanowisk,

wymagających potwierdzonego doświadczenia zawodowego powinny być takie same niezależnie od prawnej i organizacyjnej formy wcześniejszej pracy.

Na wyżej wymienione problemy zwracano uwagę wcześniej, m.in. w 2010 roku poseł Prawa i Sprawiedliwości Lech Kołakowski złożył interpelację do ministra pracy i polityki społecznej w sprawie zaliczania okresu prowadzenia działalności gospodarczej do stażu pracy i urlopu wypoczynkowego, a w 2015r. prof. Irena Lipowicz, Rzeczniczka Praw Obywatelskich wystąpiła do Ministra Administracji i Cyfryzacji w związku z występującym, jej zdaniem, naruszeniem konstytucyjnej zasady równości wobec prawa przez ustawę o warunkach zatrudniania pracowników samorządowych i towarzyszące jej rozporządzenia.

3. Różnice pomiędzy dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym

Ustawa z dnia 26 czerwca 1974 Kodeks pracy (Dz. U. Nr 24, poz. 141, z późn. zm.), ustawa z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. Nr 99, poz. 1001 z późn. zm.), ustawa z dnia 20 lipca 1990 roku o wliczaniu okresów pracy w indywidualnym gospodarstwie rolnym do pracowniczego stażu pracy (Dz. U. Nr 54, poz. 310), ustawa z dnia z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych (Dz. U. Nr 223, poz. 1458, z późn. zm.), ustawa Prawo o szkolnictwie wyższym z dnia 27 lipca 2005 r. (Dz. U. Nr 164, poz. 1365, z późn. zm.), ustawy o powszechnym obowiązku RP z dnia 21 listopada 1967 r. (Dz. U. Nr. 44, poz. 220 z późn. zm.) wraz z odpowiednimi rozporządzeniami określają z jakiego tytułu pracownikowi zalicza się okres zatrudnienia, zwany też stażem pracy, jakie są związane z nim uprawnienia oraz możliwości zatrudnienia w sektorze publicznym. Akty te pomijają pracę wykonywaną przez osoby prowadzące własną działalność gospodarczą, będące wspólnikami, członkami zarządu lub prokurentami spółek, lub wykonujące pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy cywilnej (i podlegające z tego tytułu ubezpieczeniu społecznemu). Powyższe regulacje mają charakter rozproszony i nie odnoszą się do przedsiębiorców.

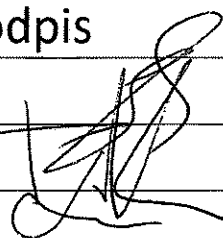

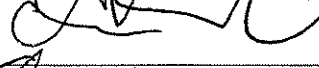
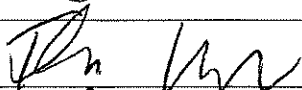
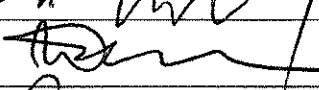
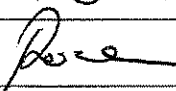
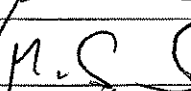
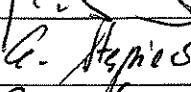

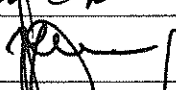
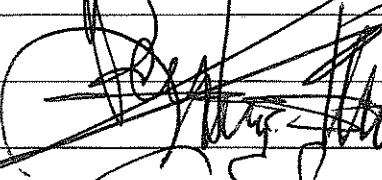
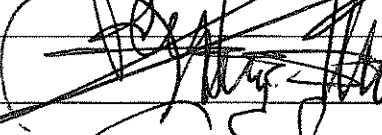

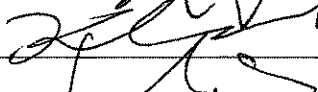
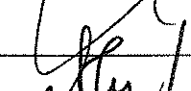
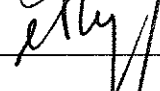
Niniejsza ustawa pozwala pracownikom lub ubiegającym się o stanowisko, na które wymagany jest określony staż na zaliczenie do stażu pracy lub okresu poprzedniego zatrudnienia wcześniejsze prowadzenie własnej działalności, prowadzenie spółki (jako wspólnik, członek zarządu czy prokurent) czy też pracę na podstawie umowy agencyjnej lub cywilnej.

4. Przewidywane skutki prawne wejścia aktu w życie:

- a) **gospodarcze** – ustawa nie wywoła znaczących skutków gospodarczych;
- b) **społeczne** – ustawa wyrównuje dostęp do niektórych stanowisk oraz uprawnień pracowniczych osób prowadzących uprzednio działalność gospodarczą z osobami pozostającymi w stosunku pracy;
- c) **finansowe** – ustawa nie pociąga za sobą żadnych skutków dla sfery finansów publicznych;
- d) **prawne** – ustawa uzupełnia obecnie obowiązujące prawo pracy, przyznając takie same prawa pracującym niezależnie od prawnych podstaw poprzednio wykonywanej pracy.

5. Przedkładany projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej

Wykaz posłów VIII kadencji Sejmu RP wnoszących projekt ustawy o wliczaniu okresów
 prowadzenia działalności gospodarczej do pracowniczego stażu
 pracy oraz stażu wymaganego od kandydatów na określone stanowiska

L.p.	Imię	Nazwisko	Podpis
1	ZBIGNIEW	GRYGŁAS	
2	PAWEŁ	KOBYLIŃSKI	
3	Zdzisław	Łobuz	
4	KONSTANTY	POWŚKOLASZ	
5	WIKTOR	DEUTYCH	
6	MONIKA	ROSA	
7	MAREK	SOWA	
8	Alizbelta	Stępień	
9	EWA	LIEDER	
10	JEDY	MEYSZTOWI?	
11	Piotr	Liścio	
12	MIROSLAW	SUCHON	
13	Adam	Śmiećka	
14	Katarzyna	Sulpał	
15	Krzysztof	Wielki	
16	Adam	Cyrcisz	
17			
18			
19			
20			
21			
22			
23			
24			
25			